

β) ^{πρώτη} η έννοια σημαίνει ευρείων της δημοκρατικά αποδεκτών πολιτικής, διότι οι μορφές των σύγχρονου τρόπου διακυβέρνησης νομιμοποιούνται με βάση την αυθεντία. Δηλ. παίρνονται αποφάσεις με τεχνικά τεχνοκρατικά και αντικειμενικά τα οποία δεν επιδέχονται ακριβή βήγηση. Με άλλα λόγια οι αποφάσεις βασίζονται σε ένα και μοναδικό τρόπο ενέργειας, χωρίς ανταλλακτικές επιλογές, οι λύσεις είναι μονόδρομος και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο πολιτικού διαλόγου και επεξεργασίας. Αυτό σημαίνει και το τέλος της πολιτικής

γ) η δεύτερη έννοια σημαίνει αδυναμία ή αδιαφορία μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού να εμπλακούν στον καθολικό επιλογών που αφορούν την κοινωνία. Έτσι έχουμε:

- αύξηση της αποχής στις εκλογές
- μείωση της ένταξης σε πολιτικά κόμματα
- μειωμένη επιβετόδωση προς τους διεκδ.

Αυτά σημαίνουν μείωση του κοινωνικού κεφαλαίου δηλ. των δεσμών επιβετόδωσης μεταξύ των μελών της κοινωνίας

Επίσης, ενώ δημοκρατία σημαίνει άσκηση της εξουσίας από τους πολίτες, η εμφορική στην πολιτική περιορίζεται σε όσους έχουν ήδη διαβεδώσει την κάλυψη των βεβαιών αναγκών της ζωής τους, ενώ όσοι αγωνίζονται να τις καλύψουν δεν έχουν το περιθώριο να εμπλακούν στα κοινά.

Η αυξημένη ενασχόληση με τις ιδιωτικές υποθέσεις παρεμποδίζει την ενασχόληση με τα δημόσια πράγματα.

Πηγή

Απόσπασμα δημοσίευσης
των καθηγητών Θεόδωρου
Ν. Τσέκου, στο ΤΕΙ
Πελοποννήσου, 6ης 16ης
Εκδ.

<https://www.syntagmatawatch.gr/my-constitution/ti-simainei-enetigos-politis/>